

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/26/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122200156
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Arnouldová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2122200156.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Arnouldovej a sudcov JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Fedora Benku, v právnej veci navrhovateľky: M. O., nar. XX.X.XXXX, bytom M. ulica XXX/XX, N., právne zast.: Palkovič advokátska kancelária, s. r. o., so sídlom Kapitulská 20, Trnava, proti odporcovi: R. K., nar. XX.X.XXXX, bytom M. ulica XXX/XX, N., právne zast.: VESTENICKÁ & BD advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Ševčenkova 5, Bratislava o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 12. januára 2022, sp. zn. 19C/1/2022-12, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Odporca je povinný nahradiť navrhovateľke trovy odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil odporcovi povinnosť nevstupovať do rodinného domu so súpisným číslom XXX, postaveného v katastrálnom území N. na pozemku parc. č. 1122/474, evidovaného Okresným úradom Trnava na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom pre obec a katastrálne územie N., výrokom II. súd rozhodol, že toto neodkladné opatrenie sa nariaďuje na obdobie dvanásť mesiacov od vydania rozhodnutia a výrokom III. rozhodol, že navrhovateľka má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil aplikáciou ust. § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, ods. 2 písm. e), § 330 ods. 1, § 337 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), vecne tým, že navrhovateľka osvedčila dôvodnosť navrhovaného neodkladného opatrenia. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že navrhovateľka v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia uviedla, že žije v spoločnej domácnosti s odporcom, s ktorým vlastní predmetný rodinný dom v podielovom spoluvlastníctve, každý v 1 k celku. Dňa 28.12.2021 bola po fyzickom útoku zo strany odporcu vyšetrená na urgentnom príjme vo Fakultnej nemocnici v Trnave s pomliaždením hlavy v čelovej oblasti vpravo, s pomliaždením hrudníka obojstranne a pomliaždením hrudnej steny vľavo. Vyšetrujúcemu lekárovi uviedla, že bola napadnutá a zranenia jej boli spôsobené údermi. Podľa zistenia lekára bolo zranenie spôsobené údermi s predpokladanou dobou liečenia do 7 dní. Dňa 03.01.2022 ráno došlo k opätovnému napadnutiu navrhovateľky odporcom. Podľa lekárskej správy zo dňa 05.01.2022 u navrhovateľky bolo zistené pomliaždenie sánky vľavo, pomliaždenie očnice vľavo a pomliaždenie stehna obojstranne. Ako dôvod zranenia uviedla napadnutie odporcom, pričom ošetrujúci lekár uvádza, že zranenie mohlo byť spôsobené tak, ako navrhovateľka uviedla. Predpokladaná doba liečenia navrhovateľky po tomto fyzickom útoku zo strany odporcu bola lekárom odhadnutá na 10-14 dní. V deň napadnutia, t.j. 03.01.2022, sa navrhovateľka obrátila na políciu a privolaná hliadka z OO PZ Cífer vykázala odporcu zo spoločného obydľia na dobu 14 dní a zároveň bol odporca obmedzený na osobnej slobode. Podľa informácie, ktorú navrhovateľke ako poškodenej poskytli na OO PZ Cífer, bola vec vyriešená v zjednodušenom trestnom konaní podľa ustanovenia § 204 ods. 1 Trestného poriadku a mal byť

vydaný trestný rozkaz proti odporcovi. Navrhovateľka sa vzhľadom na vyššie opísané správanie odporcu dôvodne obáva, že v prípade návratu do spoločnej domácnosti by z jeho strany došlo k ďalším útokom a násilnému správaniu voči nej. Násilné správanie odporcu vzbudzuje u nej obavu o jej zdravie a život, pričom bezprostredné ohrozenie zdravia navrhovateľky v prípade návratu odporcu do domácnosti si vyžaduje neodkladné riešenie situácie zo strany súdu.

3. Súd prvej inštancie sa oboznámil s obsahom návrhu a pripojenými listinnými dôkazmi a to lekárskou správou zo dňa 28.12.2021; záznamom z ošetrenia zo dňa 03.01.2022; lekárskou správou zo dňa 05.01.2022; potvrdením o vykázaní zo spoločného obydlija sp.zn. ORPZ-TT-OOP4-2022/001529-001 a listom vlastníctva č. 2391, a dospel k záveru, že návrh, ktorým sa navrhovateľka domáhala uloženia povinnosti odporcovi nevstupovať do vyššie označenej nehnuteľnosti po dobu dvanásť mesiacov, bol podaný dôvodne. Súd poukázal na to, že pre nariadenie neodkladného opatrenia je nevyhnuté, aby v návrhu na jeho nariadenie boli opísané rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. K návrhu musia byť tiež pripojené všetky listiny, na ktoré sa navrhovateľ odvoláva, keď listinné dôkazné prostriedky majú pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia osobitný význam, nakoľko súd nevykonáva plnohodnotné dokazovanie. Osvedčenie, na rozdiel od dokazovania znamená, že súd pomocou doložených dôkazných prostriedkov zisťuje len najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti). Pre nariadenie neodkladného opatrenia zakazujúceho vstup do bytu či domu je irelevantné, či v prospech povinnej osoby svedčí vlastnícke alebo iné subjektívne právo vo vzťahu k dotknutému domu alebo bytu. Účelom neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e/ CSP je eliminovať kontakt páchatel'a domáceho násillia alebo osoby dôvodne podozrivej z takéhoto skutku s jeho obeťou. V danej veci súd posúdil návrh ako dôvodný, keď navrhovateľka listinnými dôkazmi dostatočne osvedčila naliehavosť potreby dočasnej úpravy pomerov účastníkov, ktorá je nevyhnutná vzhľadom na predpokladané opakujúce sa neoprávnené konanie odporcu voči nej. Vychádzajúc z popísaného stavu je predpoklad, že odporca aj v budúcnosti bude pokračovať v konaní, ktorým neoprávnené zasahuje do osobnostných práv navrhovateľky, čím je osvedčené nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. Za danej situácie je namieste úprava pomerov účastníkov, aby nateraz bola uložená odporcovi povinnosť nevstupovať do spoločného rodinného domu, teda do obydlija účastníkov konania, kde sa nachádza navrhovateľka. Preto súd návrhu vyhovel a s poukazom na ustanovenie § 330 ods. 1 CSP určil, že neodkladné opatrenie bude trvať po dobu dvanásť mesiacov od vydania rozhodnutia tak, ako žiadala navrhovateľka. O trovách konania rozhodol súd podľa ust. § 255 ods. 1 CSP a úspešnej navrhovateľke priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

4. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie odporca v celom rozsahu majúc za to, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odporca v odvolaní uviedol, že žije v označenej nehnuteľnosti spolu s navrhovateľkou, pričom na predmetný rodinný dom, ktorý vlastní každý v 1, je zriadené záložné právo v prospech banky. Odporca s navrhovateľkou platia rovným dielom hypotéku i energie, pričom odporca poukazuje na platobnú nezodpovednosť navrhovateľky a zároveň na skutočnosť, že v prípade neúspechu na odvolacom súde stráca aj povinnosť týchto úhrad týkajúcich sa rodinného domu, nakoľko ho nebude užívať. Rovnako poukazuje na to, že v dome má všetky svoje osobné veci. Odvolateľ ďalej uviedol, že tvrdenia navrhovateľky uvádzané v návrhu, ktoré súd prevzal, sú vymyslené a založené na zinscenovaných skutočnostiach. Poukázal na neštandardné správanie navrhovateľky počas ich spolužitia, jej psychické afekty a chorobnú žiarlivosť, ktorá sa v spolužití stupňovala, navrhovateľka sa prestávala kontrolovať a vyhrážala sa samovraždou, bezdôvodne sa začala zamykať v izbe a odmietla komunikovať s okolím, tiež lekárske vyšetrenie odmietla a po vyzvaní na zváženie takejto možnosti začala odporcu ohrozovať nožom a následne ho fyzicky napadla a v afekte doškriabala do krvi. Ako dôkazy takéhoto správania navrhuje odporca výpoveď svedka S. O., brata navrhovateľky, svedka N. N., sestry odporcu a fotografie z mobilného telefónu. Pomoc ponúknutá navrhovateľke aj zo strany rodiny odporcu mala opačný efekt a vyústila do zákazu vstupu rodiny odporcu do spoločného rodinného domu a zákazu odporcovi navštevovať jeho vlastnú rodinu. Odporca má podozrenie, že navrhovateľka si tvrdené zranenia privodila sama za účelom poškodiť ho. Osoby, ktoré s navrhovateľkou prišli do styku, sú svedkami jej vznetlivej povahy a sklonom k impulzívnemu správaniu, čo môžu dosvedčiť jej kolegovia v práci, ktorí boli každý deň terčom jej emočnej nestability, o čom odporca predkladá čestné vyhlásenia N. N. a T. D.. Namietal tiež pravosť lekárskeho správ, na ktoré sa navrhovateľka odvoláva, ktoré podľa neho majú neštandardnú formu, sú vytlačené

na neštandardnom tlačive, podpis a pečiatka ošetrujúceho lekára je nečitateľná, rovnako absentuje uvedenie zdravotníckeho strediska a ďalších náležitostí lekárskej správy. Odporca preto považuje za nutné vyžiadať výpis z elektronickej zdravotnej karty navrhovateľky vedenej jej zdravotnou poisťovňou, za účelom zistenia pravdivosti údajov. Zároveň poukazuje na skutočnosť, že navrhovateľka ho viackrát opakovane nevpustila do rodinného domu, a provokáciami dosiahla to, že odporca v návale zlosti zvýšil hlas, čo využila na privolanie polície, kde následne tvrdila, že bola odporcom napadnutá a ako dôvod, prečo ho nevpustila do domu, uviedla, že zaspala so slúchadlami na ušiach a nepočula ho. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam má odporca dôvodné pochybnosti o psychickej kondícii navrhovateľky a navrhuje súdu nariadiť jej vyšetrenie za účelom zistenia psychického stavu. Odporca teda popiera navrhovateľkou tvrdené skutočnosti. Navrhovateľka neosvedčila, že by bol odporca ten, kto ju poškodzuje a ohrozuje. Ide o nelegitímny a svojvoľný zásah do vlastníckych práv odporcu, bez existencie vážnych dôvodov, ktoré by vyvážili tento zásah do ústavného práva užívať a vlastníť majetok. Úprava pomerov s obmedzením vlastníckeho práva zaručeného Ústavou SR prichádza do úvahy len vtedy, ak by navrhovateľka tvrdila a aspoň osvedčila, že konaním odporcu jej hrozí bezprostredná ujma, čo však z návrhu nevyplýva. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Navrhovateľka v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu považovala napadnuté rozhodnutie za správne a navrhla ho potvrdiť. Namietala predovšetkým formálne nedostatky plnej moci udelenej odporcom na zastupovanie v tomto konaní a nedostatky podaného odvolania. V ďalšom potom uviedla, že podľa jej názoru dostatočne osvedčila dôvodnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý bol skutkovo založený na dvoch fyzických útokoch odporcu voči navrhovateľke, a to v dňoch 28.12.2021 a 03.01.2022, pričom skutočnosť, že k uvedeným útokom došlo, osvedčila lekárske správy, záznamom o ošetrovaní a potvrdením o vykázaní odporcu zo spoločného obydlija políciou. Lekárske správy sú vystavené na štandardne používanom tlačive, pričom čitateľnosť pečiatok navrhovateľka nevie ovplyvniť. Navrhovateľka poukazuje na to, že Okresný súd Trnava vydal dňa 04.01.2022 trestný rozkaz č.k. OT/2/2022-63, ktorým odporcu ako obvineného uznal za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania, o čom predkladá trestný rozkaz, ktorý v čase podania návrhu nemala ešte k dispozícii, hoci o jeho existencii vedela a túto okolnosť uvádzala, pričom súd je týmto právoplatným rozhodnutím vydaným v trestnom konaní viazaný. Spochybňovanie lekárskeho správy vzhľadom na právoplatné odsúdenie odporcu na podmienený trest odňatia slobody sa javí absurdné a možno ho označiť za účelovú obranu. Vzhľadom na právoplatný trestný rozkaz sa odporca minimálne 03.01.2022 voči navrhovateľke dopustil fyzického násillia a následne sa jej vyhrážal zabitím takým spôsobom, ktorý u nej vzbudil dôvodnú obavu o život, pričom konanie odporcu dosiahlo intenzitu trestného činu. Dočasné obmedzenie vlastníckeho práva odporcu je za týchto skutkových okolností plne v záujme ochrany zdravia a života navrhovateľky, a je legitímny zásahom do vlastníckeho práva odporcu. Pokiaľ odporca na preukázanie svojich tvrdení o tom, že navrhovateľka „doškriabala do krvi“, predložil fotografiu, na ktorej je vidno časť hlavy odporcu s drobným poranením kože, navrhovateľka uvádza, že z fotografie nie je zrejmé, kedy a za akých okolností zranenie vzniklo a už vôbec z dôkazu nevyplýva, že by ho spôsobila navrhovateľka, pričom táto výslovne popiera tvrdenie odporcu, že by ho niekedy fyzicky napadla alebo ohrozovala nožom. Pokiaľ ide o čestné prehlásenia N. N. a T. D., tieto neobsahujú žiadne konkrétne skutkové okolnosti, ktoré prehlasujú za pravdivé a iba odkazujú na dokument, ktorý mal byť ich nedeliteľnou prílohou, avšak z predloženej fotokópie čestných prehlásení vyplýva, že k nim nie je pripojený žiadny iný dokument. Z týchto čestných prehlásení teda nevyplýva, že potvrdzujú pravdivosť tvrdení odporcu v tom odvolaní, ktoré bolo súdu prvej inštancie doručené. Nízka dôkazná hodnota týchto čestných prehlásení je ovplyvnená i tým, že T. D. a N. N. neboli svedkami a ani nemohli byť svedkami všetkého toho, čo odporca vo svojom odvolaní tvrdí, navyše ide o vopred pripravený totožný text, ktoré dotknuté osoby len podpísali. Rozsiahle dokazovanie, ktoré odporca v odvolaní navrhuje, považuje navrhovateľka za úplne nadbytočné.

6. Odporca v odvolacej replike uviedol, že pokiaľ sa navrhovateľka odvoláva na trestný rozkaz zo dňa 04.01.2022, odporca je toho názoru, že ide o nedôvodný argument, nakoľko tento trestný rozkaz sa týka trestného konania, ktoré nemožno dávať do súvisu s predmetným civilným konaním, čo je aj dôvodom, pre ktorý sa odporca v odvolaní k tomu nevyjadroval. Zopakoval, že argumenty navrhovateľky považuje za vymyslené a založené na skreslených skutočnostiach. Zotrval na svojich predošlých vyjadreniach ohľadom neštandardného správania navrhovateľky a trval na vykonaní navrhnutých dôkazov. Rovnako zotrval na tom, že lekárske správy boli na neštandardnom tlačive a je nutné ich preskúmať spolu s preskúmaním pravosti podpisu ošetrujúceho lekára a výpisu zo zdravotnej poisťovne. Pokiaľ navrhovateľka spochybňuje čestné prehlásenia predložené v odvolaní odporcom,

odporca navrhuje vykonať výsluch svedkov. Neobstojí tvrdenie navrhovateľky, že navrhnutí svedkovia nemohli byť svedkami všetkého toho, čo odporca v odvolaní tvrdí, nakoľko sú to práve príbuzní a najbližší ľudia z okolia či kolegovia z práce, ktorí vedia objektívne popísať pomery medzi navrhovateľkou a odporcom.

7. Navrhovateľka v odvolacej duplike zotrvala na predchádzajúcom vyjadrení.

8. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d/ CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ podľa obsahu použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) dospel k záveru, že odvolanie odporcu je nedôvodné, pretože napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je vecne správne.

9. V prvom rade odvolací súd uvádza, že podané odvolanie vykazovalo formálne nedostatky, tieto však odporca v priebehu odvolacieho konania odstránil bez toho, aby bolo nutné vyzvať ho k tomu postupom podľa § 373 ods. 1 CSP, preto súd mohol odvolanie vecne prejednať.

10. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na uplatnenú odvoláciu argumentáciu odporcu, bolo posúdiť správnosť skutkových a právnych úsudkov súdu prvej inštancie vedúcich k záveru, že boli splnené zákonné predpoklady pre nariadenie predmetného neodkladného opatrenia v celom navrhnutom rozsahu.

11. Podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (1). Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (2).

12. Odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav tak, ako je uvedený v bode 2. a 3. tohto rozhodnutia, ktorý podľa názoru odvolacieho súdu dospel k správnym skutkovým zisteniam, pričom odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci o splnení procesných podmienok na nariadenie požadovaného neodkladného opatrenia súdom. Z uvedených dôvodov preto s poukazom na § 387 ods. 2 CSP odvolací súd odkazuje na správne odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného uznesenia, ktorému z pohľadu logiky a argumentačnej súdržnosti nebolo možné vytknúť žiadne nedostatky, a v celom rozsahu sa s ním stotožňuje. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, citoval právne predpisy, ktoré na prejednávany prípad aplikoval, a z ktorých vyvodil svoje právne závery, ktoré aj primerane vysvetlil.

13. Po oboznámení sa so skutkovými a právnymi dôvodmi obsiahnutými v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a predloženými listinnými dôkazmi bolo potrebné mať za osvedčené základné skutočnosti odôvodňujúce záver súdu o potrebe bezodkladnej úpravy pomerov strán, ako základného predpokladu, za splnenia ktorého môže súd neodkladné opatrenie nariadiť. Odvolací súd ani s prihliadnutím na odvolacie argumenty nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvoinštančného súdu odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie sa vzhľadom k odvolacím námietkam potom žiada dodať nasledovné:

14. Odvolateľ namietal nedostatky v skutkových zisteniach súdu prvej inštancie. Popieral tvrdenia navrhovateľky o fyzických útokoch odporcu na navrhovateľku, tieto označil za vymyslené a založené na zinscenovaných skutočnostiach, avšak odvolací súd mu nemohol dať za pravdu, pretože obsah spisu svedčí o opaku a odvolateľovi sa predloženými dôkazmi nepodarilo tvrdenia navrhovateľky vyvrátiť. Pokiaľ sa potom odporca v odvolaní bránil tým, že označil práve navrhovateľku za agresívnu, chorobne žiarlivú osobu konajúcu pod vplyvom psychických afektov, u ktorej existuje podozrenie, že si tvrdené zranenia privedla sama za účelom odporcu poškodiť, odvolací súd považoval uvedené tvrdenia odporcu

za účelovú obranu, keďže ním produkované dôkazy neboli spôsobilé spochybniť skutkový stav tak, ako bol osvedčený zo strany navrhovateľky. Navrhovateľka totiž predloženými dôkazmi dostatočne osvedčila ňou uvádzané skutkové tvrdenia o fyzických útokoch odporcu, a to v dňoch 28.12.2021 a 03.01.2022, čím osvedčila dôvodnosť jej obavy o život a zdravie vzhľadom na násilné správanie odporcu voči nej.

15. Odporca v odvolaní spochybňoval navrhovateľkou predložené lekárske správy keď podľa neho sú vytlačené na neštandardnom tlačive, podpis a pečiatka ošetrojúceho lekára je nečitateľná a absentuje uvedenie zdravotníckeho strediska, z ktorého dôvodu má odporca podozrenie o ich pravosti a žiada vykonať dokazovanie na zistenie pravdivosti tam uvedených údajov výpisom z elektronickej zdravotnej karty navrhovateľky vedenej jej zdravotnou poisťovňou. K týmto námietkam odvolací súd uvádza, že lekárske správy zo dňa 28.12.2021 a 05.01.2022 sú vystavené na štandardných tlačivách a hoci z predložených kópií dôkazov pre nedostatočnú čitateľnosť pečiatok nie je možné identifikovať názov zdravotníckeho zariadenia, ktoré lekársku správu poskytlo, niet dôvodu považovať ich za falšované, zvlášť v kontexte s ostatnými predloženými dôkazmi, ktorými bola celkom dostatočne osvedčená skutočnosť, že odporca predstavuje pre navrhovateľku hrozbu. Ide o nasledovné listinné dôkazy: lekársky nález zo dňa 03.01.2022 vystavený MUDr. CSc. R. N., lekárom zariadenia NZZ Chir. Amb. SURGERY, s.r.o., potvrdenie o vykázaní odporcu zo spoločného obydlija políciou dňa 03.01.2022 a najmä trestný rozkaz č.k. 0T/2/2022-63 vydaný Okresným súdom Trnava dňa 04.01.2022 a právoplatný dňa 04.01.2022, ktorým súd odporcu uznal za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona s použitím ust. § 139 písm. c) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 03.01.2022 asi o 4,00 hod. v obci N. na M. ulici v rodinnom dome č. XXX/XX, po predchádzajúcej hádke fyzicky napadol svoju bývalú družku M. O., ktorej dal niekoľko faciek na ľavé líce a rukou udrel do oblasti pier, následne keď utiekla z domu von, sa jej vyhrážal zabitím a nakoľko bol pod vplyvom alkoholu a bol agresívny, vzbudil u nej dôvodnú obavu, že vyhrážky realizuje. Za tento skutok bol odsúdený na podmienený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov. Vzhľadom k uvedeným dôkazom treba považovať ohrozenie života a zdravia navrhovateľky zo strany odporcu nepochybne za dostatočne osvedčené, preto akékoľvek ďalšie dokazovanie navrhované odporcom (či už na preukazovanie pravosti údajov v lekárskej správe zo dňa 28.12.2021 a zo dňa 05.01.2022 alebo skúmanie psychického stavu navrhovateľky) je nadbytočné, rozporné s účelom inštitútu neodkladného opatrenia slúžiaceho na bezodkladnú úpravu pomerov a navyše jeho výsledky by ani neboli spôsobilé ovplyvniť rozhodnutie v tejto veci.

16. Nedôvodná bola potom aj námietka odvolateľa, že trestný rozkaz, na ktorý sa navrhovateľka odvoláva, sa týka trestného konania, ktoré nemožno dávať do súvisu s predmetným civilným konaním. Treba v tejto súvislosti pripomenúť ustanovenie § 193 veta tretia CSP, podľa ktorého súd je viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnutelný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločností. Pokiaľ teda predmetným trestným rozkazom č.k. 0T/2/2022-63 bol uznaný odporca za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania na základe skutku tam uvedeného (ktorý opisuje navrhovateľka v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia), nie je súd v tomto konaní oprávnený posudzovať sám otázku viny odporcu, pretože táto bola právoplatne vyriešená v trestnom konaní na to príslušným orgánom. Z dikcie zákona teda jednoznačne vyplýva, že hoci tu ide o civilné konanie, je súd vydaným trestným rozkazom viazaný tak rozhodnutím o tom, že bol spáchaný uvedený prečin, ako o tom, že ho spáchal odporca.

17. Pokiaľ ide o ostatné skutočnosti, uvádzané odporcom v odvolaní, týkajúce sa finančných záväzkov navrhovateľky a odporcu k predmetnej nehnuteľnosti, tieto pre rozhodnutie v danej veci boli bez významu a preto sa nimi odvolací súd ani nezaoberal. Odvolací súd pripomína, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho konania, čo vyplýva i z ustálenej judikatúry. Judikatúra však nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - A, s. 12, § 29, Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - B, Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

18. Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd uzatvára, že listinné dôkazy predložené navrhovateľkou, keďže ide o konanie z procesného hľadiska maximálne zrýchlené, podľa názoru

odvolacieho súdu naplňujú hypotézy uvedené v ustanovení § 325 ods. 2 písm. e) Civilného sporového poriadku, teda že povinný z neodkladného opatrenia je vo vzťahu k navrhovateľke dôvodne podozrivý z násillia a svojim správaním môže ohroziť telesnú a duševnú integritu navrhovateľky. Vzhľadom k uvedenému sa odvolací súd plne stotožňuje s prijatým záverom súdu prvej inštancie, že navrhovateľka v dostatočnej miere preukázala dôvodnosť potreby bezodkladne upraviť pomery medzi stranami sporu navrhovaným spôsobom. Pri neodkladnom opatrení prevláda požiadavka rýchlosti konania pred požiadavkou úplného preukázania oprávnenosti a dôvodnosti uplatneného nároku. Odôvodnenie potreby bezodkladnosti upravenia pomerov strán spočíva najmä v preukázaní toho, že z dôvodov na strane povinného z neodkladného opatrenia hrozí, resp. vzniká žalobkyni ujma (obava navrhovateľky z násilného správania sa odporcu), čo v konaní pred súdom prvej inštancie preukázané bolo. Nariadené neodkladné opatrenie tak nepredstavuje podľa názoru odvolacieho súdu ani neprimeraný a ani bezdôvodný zásah do výkonu práv povinného z neodkladného opatrenia, požiadavka vyvážení bezodkladnej úpravy pomerov strán tak zostáva zachovaná.

19. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne vrátane výroku o náhrade trov konania s použitím ustanovenia § 387 ods. 2 Civilného sporového poriadku potvrdil.

20. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní úspešnej navrhovateľke priznal voči odporcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

21. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).